

Személyi hírek

Köszöntjük a 90 éves Cseresnyés Gézát

Az ipargazdasági szakosztály 1958-tól volt teljes jogú tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, előzőleg „csupán” bizottságként működött. Ennek a szakosztálynak volt megalakulásától kezdve aktív, dolgozó tagja Cseresnyés Géza, aki 2010. június 11-én tölti be 90. életévét.

1946-ban kezdett dolgozni a textiliparban, ahol elsősorban a munka- és üzemszervezés, valamint a vezetőképítés területén fejtette ki tevékenységét. Dolgozott a Könnyűipari Minisztériumban, a Könnyűipari Szervezési Intézetnél, vezette a Könnyűipari Módszertani és Továbbképző Intézet vezető-továbbképző osztályát. Több mint három évtizedes munkássága alatt a termelés- és munkaszervezés, az ösztönzési módszerek helyes kialakítása, a szervező-

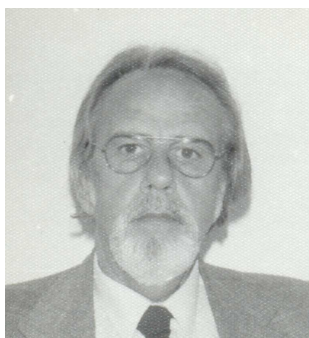
szakember-képzés, a számítástechnikai felkészítés, majd a vezető-továbbképzés volt tevékenységének fő területe.

1952 óta vett részt aktívan a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület, főleg az ipargazdasági szakosztály munkájában. Megalakulásától tagja volt a szakosztály vezetőségének, egészen a 2000-es évek elejéig több cikluson át látta el a szakosztály titkári tiszteit. Részt vett számos munkabizottságban, azok irányításában, rendezvények, konferenciák előkészítésében, szervezésében, megvalósításában. Dolgozott a Szervezési és Vezetési Tudományos Társaságban és több más társadalmi szervezetben. Számos tanulmánya jelent meg és nagy számban tartott szakmai előadásokat.

Munkásságát számos elismerés kísérte: birtokosa a Hevesi Gyula-Díjnak és a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület által adományozott Kiváló Egyesületi Munkáért éremnek.

Kilencvenedik születésnapja alkalmából jó egészséget, hosszú, boldog életet kívánunk Cseresnyés Gézának.

Köszöntjük a 80 éves dr. Zalatnay Ottót

Dr. Zalatnay Ottó, a Magyar Posztógyár nyugalmazott vezérigazgatója 1930. május 8-án született Budapesten. A Széchenyi István Gimnáziumban érettségizett, felsőfokú tanulmányait a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen (a mai Corvinus Egyetemen) végezte, ahol 1966-ban doktori címet szerzett.

Első és 40 éven át egyetlen munkahelye a csepeli Magyar Posztógyár volt, ahol különböző vezetői beosztásokban dolgozott, majd 1979-ben vezérigazgatóvá nevezték ki. Ezt a pozíciót töltötte be a gyár bezárásáig, 1990-ig, amikor is nyugállományba vonult. Ezután még 17 évig különböző szervezeteknél oktatással, továbbképzéssel foglalkozott.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1959 óta tagja, sok választási cikluson át volt vezetősé-

gi tagja az ipargazdasági szakosztálynak, 12 évig volt az egyesület ellenőrzési bizottságának elnöke.

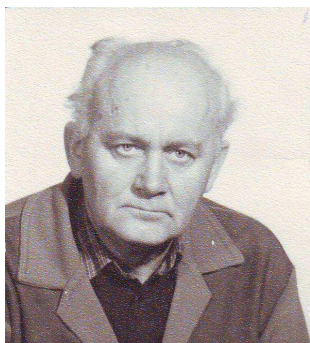
Alapító tagja a Szervezési és Vezetési Tudományos Társaságnak, 1983-tól alelnöke, 1986-tól a rendezvény koordinációs bizottság elnöke is.

A szervezés- és vezetéstudomány terén nagy elméleti és gyakorlati ismeretekkel, élettapasztalattal rendelkezik, közkedvelt, nagy tekintélyű vezető volt. Hosszú időn át közmegelegedésre látta el az Igazgatók Klubjának elnöki tiszteit. E feladatkör betöltése során segítette a gazdaságirányítás korszerűsítését a MTESZ keretén belül. Mindenkor nagy szerepet vállalt a tudomány és a gyakorlat közötti transzferfeladatok ellátásában. Rendszeresen tartott előadásokat és publikált szakcikkeket a vezetési és szervezési témakörökben.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el: 1977-ben Hevesi Gyula-Díjat, 1989-ben MTESZ-Díjat kapott, 1995-ben MTESZ Emlékklappal jutalmazták, 1999-ben a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület Kiváló Egyesületi Munkáért kitüntetésben részesítette.

További jó egészséget, hosszú, boldog életet kívánunk dr. Zalatnay Ottónak.

Dr. Mihalik Béla 1923–2010

Dr. Mihalik Béla 1923-ban született, 1946-ban vegyészmérnökként végzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. Pályáját 1947-ben a Hazai Fésűsfonógyárban kezdte mint üzemmérnök, majd a Magyar Posztógyárban, később az Újpesti Gyapjűszövőgyárban dolgozott, többek között laboratóriumvezetői munkakörben.

1966-ban szakmérnöki diplomát szerzett, 1971-ben műszaki doktorrá avatták. 1968-tól a Magyar Selyemipar Vállalat Selyemkikészítőgyárának főmérnöke volt hosszú évekig, végül a nagyvállalat fővegyészeként vonult nyugdíjba. Textilipari igazságügyi szakértőként több évtizedig tevékenykedett, e területen nagytekinthető szakemberként tartják számon.

Szakmai pályafutása során a textilkikészítő ipar szinte összes szakterületén dolgozott, számos színezési és kikészítési eljárás üzemi bevezetése fűződik a nevéhez. Elméleti kutató tevékenysége eredményeként több pályadíjat nyert. Sokat fáradozott a felmerülő gyakorlati textilvegyészeti problémák megoldásáért, a technológiák korszerűsítésért, a műveletek automatizálásáért. Több szabadalom fémjelzi eredményes munkásságát.

Kiemelkedően sikeres munkája volt az oldószeres színező eljárás bevezetése és a polikromatikus színezve mintázó technológia meghonosítása.

Fontos feladatának tekintette a szakemberutánpótlást. Tanított a technikumokban, az Iparművészeti Főiskolán, a Budapesti Műszaki Főiskolán, a Budapesti Műszaki Egyetemen. A Budapesti Műszaki Egyetem 2006-ban gyémánt-diplomával ismerte el magas színvonalú mérnöki tevékenységét. Számos tankönyv szerzője volt. Több textilipari, szintani szakkönyv társszerzőjeként számos, ma is használatos művel gyarapította a hazai és nemzetközi szakirodalmat. Több szakfolyóiratban publikált, a szakmai konferenciák nagyra értékelt, rendszeres előadójaként is kitűnt.

1950-ben lépett be a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületbe, sokoldalú tevékenységet elsősorban a gyapjúvegyész szakosztály vezetésében és a selyemvegyész szakcsoport elnökeként végzett. A Textilvegyész és Kolorista szakosztály munkájában évekig vezetőségi tagként vett részt. Számos előadást tartott, főként az újszerű színezési technológiák és a korszerű színező-berendezések hazai bevezetésével összefüggésben. A közelmúltig az egyesület etikai bizottságának tagjaként tevékenykedett.

A Textilipar Fejlesztéséért Éremmel 1976-ban és 1994-ben ismerték el színvonalas munkásságát, 1988-ban Földes Pál Éremmel is kitüntették. 2009-ben életművét a TMTE Szellemi Örökségünk albumában megjelentítettük.

Szendrényi András 1951–2009

Szendrényi András 1951. április 19-én született Budapesten. A Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban végzett technikusként.

1970-től három évig az akkori Német Demokratikus Köztársaságban, egy drezdai gyógyszergyárban dolgozott. 1973-ban, hazatérése után a Fővárosi Patyolat Vállalatnál mosóként helyezkedett el, ahol később művezetői beosztást kapott. 1984-ben a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karának vegyipari gépész szakán szerzett mérnöki oklevelet.

A magyarországi Diversey megalakulása óta haláláig a cégnél dolgozott mosodai technológusként. Közel 40 éves munkaviszonyát jórészt ipari mosodákban töltötte, itt szerzett tapasztalatai nemzetközi viszonylatban is egyedülállóak voltak. Kollegái, ügyfelei nagyra értékelték emberi kvalitásait, jellegzetes humorát.

Mindig érdeklődéssel követte a cég innovációit, s nem volt olyan megoldásra váró szakmai probléma, amelyet ne próbált volna saját tapasztalataira alapozva kísérletekkel megoldani. Ötlete alapján 2009 márciusában – a világon elsőként – Magyarországon állt működésbe az a mosodai vízviszaforgató rendszer, amellyel korszakos áttörést értünk el a vízmegtakarításban. Az új eljárás segítségével lényegében a kibocsátott szennyvíz összetételétől függetlenül, annak több mint 70%-át újra felhasználhatóvá lehet tenni. A feltalálója emléke iránti tisztelgésül „Amadeus” névre elkeresztelt rendszernek példa nélküli eredményei vannak, és túl a tesztidőszakon jelenleg a legnagyobb mosodákkal folyó tárgyalások a bevezetéséről. Az elmúlt év végére olyan szinten sikerült a rendszert tökéletesíteni, hogy számos hazai, illetve külföldi érdeklődő kérte a helyszínen való részletes prezentációt. Bízunk benne, hogy az „Amadeus” vízrendszer adaptálásával szerte a világban sikeres projektek születnek majd mindannyiunk korlátozott édesvízkészletének globális megővására.

Szöllősi Tamás
Johnson Diversey Mo. Kft.